

Франсуа Віён

Эпітафія Віёна

(Баляда шыбенікаў)

Пачцівыя, спагадлівыя людзі,
Браты, што нас перажылі, нябог,
Хто да няшчасных літасьцівым будзе,
З таго калісьці зьлітуецца Бог!
Вось мы ў пятлі ўпяцёх альбо ўшасьцёх,
А цела хорам, колісь дагляданы,
Дазваньня зруйнаваны, пажыраны
І жменькай пылу зробіцца ў свой час.
Тут не дарэчы зьдзек і гумар танны:
Малецеся Ўсявышняму за нас!

Няўжо з пагардаю ці ў перапудзе
Забудзеце аб ветраных братоў?
Няхай нас пакарала Правасудзьдзе,
Ды хто зь людзей спакусу перамог?
Пусьцеце міласэрнасьць на парог,
Каб справядлівы сын Марыі Панны
Нам дараваў правіны і заганы
І ўратаваньне душаў нам прыпас.
Спакой памерлых варты вашай шаны,
Малецеся Ўсявышняму за нас!

Мы парохнем у брыдзе і брудзе
На ростанях усіх зямных дарог,
Нам зьлівы да касьцей прамылі грудзі,
Птах выдзеўб нашы вочы, як гарох,
Бароды й бровы скуб, як толькі мог.
Нас не чакае супакой жаданы:
Туды-сюды вятрыска несцьціханы
Нас гойдае, астатнім напаказ.
Дык пашкадуйце, людзі, нашы раны,
Малецеся Ўсявышняму за нас!

Ісусе, Збаўца, ўсімі шанаваны,
Хай лёс пякельны, нам наканаваны,
Ахвяраў абміне на гэты раз!
Хто з нас сьмяецца, будзе пакараны!
Малецеся Ўсявышняму за нас!

Пераклаў Андрэй Хадановіч